

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง หนูดอกไม้กับเจ้าชายน้อย ๒

ครูเกศวลี มะลิโชติ

พระคิดถึงเมียแก้วแล้วโสกศัลย์
เสด็จออกไปนอกพุ่มไม้

ยิ่งกลิ้งกลั่นชลเนตรก็ยิ่งไหล
ตั้งใจइनดูพระกุมาร

เมื่อนั้น
เล่นอยู่กับหมู่บริวาร

พระนารายณ์ธิเบศร์ใจหาญ
เห็นคนยืนหน้าฉานก็ขัดใจ

จึงชี้หัตถ์ตรัสว่าอายเหล่านี้
ยีนเขม้นจะเล่นภูทำไร

ชีวิมึงจะม้วยหาไม่รู้ไม่
ตำรวจในเร่งออกไปตามดู

ว่ามายืนทำไมที่ไหนดั้น
จึงมิได้ยำเียงเกรงกู

หรือชวนกันหลอกล่อจะต่อสู้
ไปถามดูแล้วกลับมาจับพลัน

บัดนั้น
กัมเกล้ารับสั่งบังคมคล

พวกตำรวจในคนขยัน
พากันวิ่งไปแก้

ครั้นถึงจึงว่าตานั่งลง
ตาเหล่านี้หนักหนาว่าไม่ฟัง

ทำไมมายืนตรงหน้าที่นี้
จะเอาหว่ายลงหลังหรือว่าไร

กำลังออกมาเผ่นเห็นถนัด
ตัวยืนหน้าที่นั่งบังอาจใจ

รับสั่งตรัสให้เข้ามาถามไถ่
ไม่เห็นเจ้าหรือไรให้ว่ามา

เมื่อนั้น
ได้ฟังเด็กเด็กมาพูดจา

องค์พระไชยเชษฐา
ยิ้มแย้มไปมาในพระทัย

จึงตรัสว่าน้อยน้อยเท่านี้
ว่าพลงทางยื่นพระหัตถ์ไป

สำนวนถ้วนถืดผู้ใหญ่
จับเกศาเสือกใส่ไปมา

ทำไมจะให้ลูกลัวเกรง
ยืนอยู่ไม่ได้หรือไรนา

เจ้าเอ็งเป็นอะไรมานักหนา
กูมิรู้ที่จะว่าให้การเป็น

บัดนั้น
พากันกลับมาน้ำตากระเด็น

เด็กเด็กโกรธใจมิใช่เล่น
ร้องว่าจะได้เห็นกันเดี๋ยวนี

มาถึงจิงกราบบาทมูล
ข้าถือนรับสั่งพระภูมิ

สะอื้นพลาทางทูลถ้วนถี่
ครั้งนี้สุดแค้นแสนเจ็บใจ

ไต่ถามตาแก่รังแกนัก
ตัวนายนั้นดื้อทั้งมือไว

จะให้หลักให้การก็หาไม่
จับศีรษะเข้าไว้จะให้กลัว

แล้วว่ากูยีนดูไม่ได้หรือ
เห็นว่าเป็นเด็กเล็กกว่าตัว

พูดพลางเอามือสั่นหัว
มิได้กลัวพระราชอาชญา

เมื่อนั้น
ฟังคำอำมาตย์ทูลมา

พระนารายณ์ธิเบศร์โอรสา
พระกริ้วโกรธาตละไฟ

น้อยหรือทำได้ไม่ยำเกรง
ถูกลับเข้าไปในเวียงชัย

ชมhengเสนาผู้ใหญ่
จะกราบทูลท้าวไทยัยกา

อุกอาจราชศักดิ์เป็นสุดคิด
สืตามไถ่ไม่ให้การมา

น้อยจิตน้อยใจหนักหนา
ไปผูกคอตระมาบัดนี้

บัดนั้น
บ้างบิดผ้าหาเชือกมาทันที

เด็กเด็กรับสั่งใส่เกศ
เปรมปรีดีดีใจแล้ววิ่งมา

ครั้นถึงจึงร้องว่าไป
พระองค์ทรงกริ้วโกรธา

สาแก่ใจบาปกรรมที่ทำชั่ว
ให้ผูกคอต้าห้าคนไป

เมื่อนั้น
แจ้งการว่ากุมารเคื่องใจ

พระไชยเชษฐผู้มีอัชฌาสัย
ภูวไนยถวิลจินดา

จำจะไปเล่าโลมโฉมงาม
คิดพลางอย่างเยื้องลีลา

จะได้ชมสมความปรารถนา
โคลคลามากับพี่เลี้ยงพลัน

ครั้นถึงจึงมีพระวาจา
รักกันนั้นดีกว่าชังกัน

พ่ออย่าเคืองชุ่นทุนหัน
จะทำน้ำใจสันไม่เข้ายา

ข้าเห็นเจ้าเล่นกับบ่าวไพร่ ให้มีใจจงรักเป็นหนักหนา
ขออุ้มเจ้าหนีภัยเถิดรา พลังคว้าข้อมือยื้อยุดไว้

เมื่อนั้น
สะบัดมือเสียพลางทางว่าไป

พระนารายณ์อิเบศร์โกรธหนักพลักไส
นี้รู้จักใครมายุตมือ

เมื่อกี้เราใช้ให้ไปว่า
ยังกลับมาอุตุตุตุตุยื้อ

ควรทำเสนาเราได้หรือ
ทำบ่าวแล้วรื้อมาทำเรา

ตาเห็นเป็นเด็กไม่ยำเกรง
เป็นผู้ใหญ่ทำได้ก็ทำเอา

แกลังค์มเหงกันเล่นเปล่าเปล่า
แล้วเดินหนีมิให้เข้าใกล้องค์

เมื่อนั้น
จึงตรัสพลอบตอบคำจ้านง

องค์พระไชยเชษฐาผู้สูงส่ง
เพราะใจตรงจงรักจึงหักมา

ข้าไม่หลอกล่อดอกพ้อเอ๋ย อย่าโกรธเลยรักกันเสียดีกว่า
เจ้าก็ตัดเยื่อใยไม่เมตตา อนิจจาเดินหนีหลีกหนีไป

เมื่อก็เจ้าใช้บ่าวออกไปห้าม
ไม่ทันรู้ว่าเสนาใน

ข้าพาลเขลาเบาความไม่ถามไถ่
เกิดมายังไม่เห็นใครเป็น

เมื่อแต่ล้นเล็กเล็กกะจิริต
ลูกเท่าหัวเหาเต่าเลิน

ข้ามีจิตคิดรักจึงหยอกเล่น
ไม่เคยพบเคยเห็นแต่บุราณ

ตรัสพลางทางสั่งพี่เลี้ยงไป
แล้วโลมเล่าเอาใจพระกุมาร

เอาขนมมาให้แก่พระหลาน
เชิญเสวยของหวานเถิดหลานชาย

เมื่อนั้น
ถึงจะแสนท้อให้แทบตาย

พระนารายณ์ธิเบศร์ว่าอย่าพึ่งหมาย
ไม่มั่งง่ายกินอะไรของใครเป็น

มิใช่ผีปีศาจที่เดินหน
อย่าปลอมไปให้เลือดตากระเด็น

จะเลือกสนเทียวท่องกินของเซ่น
พลางเดินเที่ยวเล่นไม่เจรจา

เมื่อนั้น
พยายามตามพลอบกุมารา

พระไชยเชษฐาความแสนเสนาหา
อนิจจาปลื้มใจไม่ดูดี

ข้านี้มีไชยพาล
ครอบครองแผ่นดินนี้

ย่อมวงศ์วานกษัตริย์เรืองศรี
ไม่มีไอรสแลนดดา

ไรทั้งสุริยวงศ์พงศ์พันธุ์
เป็นบุตรข้าเถิดนะพ่ออา

ที่จะผ่านเหมันต์ไปวันหน้า
บิดาจะให้ครองพระเวียงชัย

เมื่อนั้น
พระกริ้วโกรธาพลาบว่าไป

พระนารายณ์ธิเบศร์เคืองชดอชฌาสัย
คนอะไรที่โหดนี้หยาบช้า

อุเหม่ตาเต๋มานี้เจ้าเล่ห์
และเลียมเทียมเล่นเจรจา

เจโกไว้เว้นักหนา
จะเป็นผัวแม่ข้าหรือว่าไร

ถึงตัวเราเล็กก็เหล็กเพชร
ปั้นเจือเย่อหยิ่งยิ่งพันไป

ไม่ขามเข็ดพวกตาอย่าสงสัย
ผู้ใหญ่แสนรู้มาสู้กัน

ว่าปลาทองขึ้นธนูศิลป์
พาดสายหมายล้างชั้ว

ฟ้าดินสะท้อนเลื่อนลั่น
ผาดแผลงไปพลันทันใด

ศรทรงองค์พระกุมารา
ไม่สังหารผลาญชีพชีวลัย

กลายเป็นมาลาแลไสว
พระกุมารโกรธใจเป็นโกลี

เมื่อนั้น
เห็นศรกุมารชาญฤทธิ์

องค์พระไชยเชษฐาเรืองศรี
กลับเป็นมาลีประหลาดใจ

วิปริตผิดเพศไม่เคยพบ
คิดพลางทางเสียงศีลปี่ชย

พระปรารภพิศวงสงสัย
เดชะฤทธิไกรธนูนี้

แม่ทูลมารมีใช้โอรสา
ขอให้ศรสิทธิ์ฤทธิ

ของนางสุวิญชาमारศรี
สังหารกุมารนี้ให้วายปราณ

มันเป็นลูกน้อยนางโฉมฉาย
เสี่ยงแล้วขึ้นศรอรอนราญ

ให้ศรกลายเป็นทิพย์อาหาร
แปลงไปให้ผลาญกุมารา

ศรทรงองค์พระไชยเชษฐ
กลับเป็นเอมโอสโกชนา

อาเพศไม้พานไอรสา
เกลื่อนกลาดตาชดาพนาวัน

พระที่นั่งศรทรงลงทันทไ
พ่อลูกมาประสพพบกัน

วิ่งไปกอดลูกแล้วรับขวัญ
จะหักโหมโรมรันด้วยอันใด

ปლობพลาทางเห็นอำมรงค์
จึงว่าแหวนนี้ข้าให้ไว้

ที่กุมารสอดทรงก็จำได้
กับโฉมงามทราวม้วยสุวิญชา

มิเชื่อเราเจ้าถามพี่เลี้ยงดู
แม้ว่าเขาว่าข้ามิใช่บิดา

เขารู้จักอยู่ถ้วนหน้า
จึงค่อยว่าล่อลวงเจ้าดวงใจ

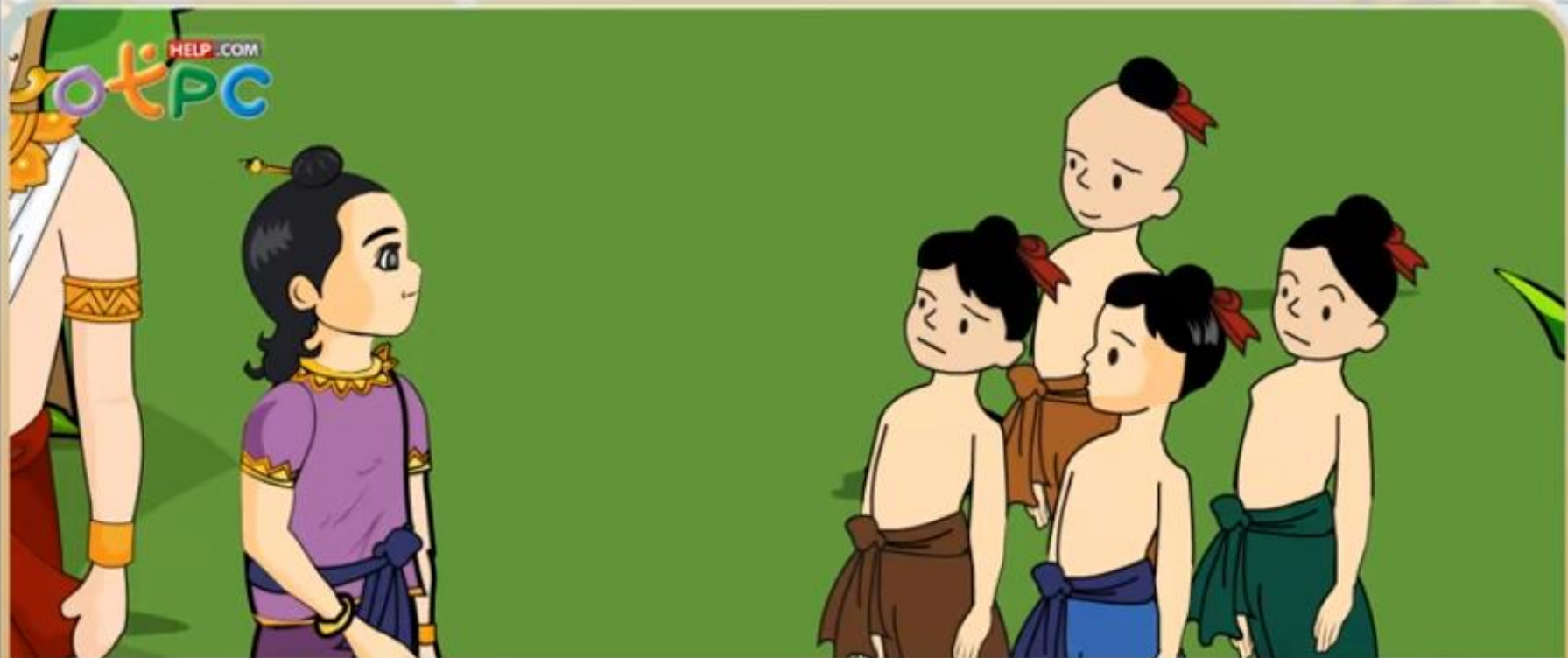
เมื่อนั้น
แล้วตริตริกนึกแครงแคลงพระทัย

พระนารายณ์ธิเบศร์ยังสงสัย
ด้วยออกนามทราวม้วยสุวิญชา

พลาญเรียกพี่เลี้ยงเข้ามาถาม
จริงหรือเขาว่าเป็นบิดา

จงแจ้งความตามลัทธิอย่าพรางข้า
ผัวแม่สุวิญชาชนนี้

บัดนั้น
จึงทูลว่าอัยกาธิบดี

พระพี่เลี้ยงประณตบทศรี
ห้ามปรามความนื้ออยู่มากมาย

แม้ว่าบอกกล่าวเล่าพระองค์
ฉวยรู้ไปในวังสืหลังลาย

จะลงอาญาซ้ำทั้งหลาย
พระเบี่ยงบ่ายอย่าให้ซ้ำถูกตี

มันคงองค์นี้แลบิตุเรศ
ครองเมืองเหมันต์ธานี

ทรงนามไชยเชษฐาเรืองศรี
สามีพระแม่สุวิญชา

อันพระบิดรงค์ทรงฤทธิ
พระยายักษ์เคื่องขัดอ้อยา

โทษผิดใหญ่หลวงนักหนา
ไม่ให้มาพานพบพระชนนี

เมื่อนั้น
ได้ฟังพี่เลี้ยงพาที

พระนารายณ์อิเบศร์เรืองศรี
มีความยินดีเป็นพันไป

จึงยกกรราบบาทบิดุเรศ
สะอื้นพลาทางทูลถามไป

ชลเนตรแฉวงถึงหลังไหล
เหตุผลกลใดพระทรงธรรม์

บิตรungskักบองค้พระมารดร
หรือวิวาทบาดหมางอะไรกัน

ไม่สมัครสโมสรเกษมสันต์
ทรงธรรมจ่งเล่าให้เข้าใจ

ใบงานที่ ๐๙

เลือกคำที่กำหนดให้เขียนใต้ภาพ

คำชี้แจง เลือกคำที่กำหนดให้
เขียนใต้ภาพให้ถูกต้อง

ใบงานที่ ๐๙
เลือกคำที่กำหนดให้เขียนได้ภาพ

คำชี้แจง เลือกคำที่กำหนดให้เขียนได้ภาพให้อีกต้อง

ไพธลันท์	อำมรงค์	กุมารรา	อาชา
วิหาร	สุริยัน	ยักษ	ปักษา

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

๖.

๗.

๘.

ชื่อ สกุล ชั้น เลขที่

ใบงานที่ ๑๐

เขียนคำและคำอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำและคำอ่าน
จากเรื่อง ไชยเชษฐ์

ใบงานที่ ๑๐
เขียนคำและคำอ่าน

คำชี้แจง เขียนคำและคำอ่านจากเรื่อง ไชยเชษฐ์

๑. นา - ราย - ทิ - เบต เขียนได้ว่า

๒. ไพร - สัน เขียนได้ว่า

๓. ทำ - มะ - รง เขียนได้ว่า

๔. วิ - ลา เขียนได้ว่า

๕. พระ - โอ - รด เขียนได้ว่า

๖. พระมารดา เขียนคำอ่าน

๗. ศรศิลป์ เขียนคำอ่าน

๘. ปิตุรงค์ เขียนคำอ่าน

๙. พระราชินีพนธ์ เขียนคำอ่าน

๑๐. พระกุมาร เขียนคำอ่าน

